

Arrest

nr. 186 685 van 10 mei 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 januari 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 januari 2017 tot weigering tot schorsing of opheffing van het inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, bereikt op 3 november 2007 de leeftijd van 18 jaar. Verzoeker bevindt zich op dat ogenblik in België, hij verblijft sinds 2000 met zijn familie in België.

Op 29 november 2006 dient de familie een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de vreemdelingenwet.

Van 7 augustus tot 18 augustus 2009 bevindt verzoeker zich op bevel van de onderzoeksrechter in voorhechtenis in de gevangenis.

Op 23 november 2009 worden verzoekers ouders en drie zussen gemachtigd tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk. Voor verzoeker wordt op dat ogenblik nog geen beslissing genomen.

Bij vonnis van de correctionele rechtbank te Gent van 3 mei 2010 wordt verzoeker veroordeeld tot een gevangenisstraf van achttien maanden met uitstel gedurende vijf jaar en een geldboete van 1000 euro met uitstel voor drie jaar voor 750 euro, wegens inbreuken op de wetgeving inzake drugs.

Op 20 april 2016 wordt ten opzichte van verzoeker de beslissing genomen waarbij de aanvraag van 29 november 2006 ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Op 25 april 2016 wordt een aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend op 9 maart 2009 ten opzichte van verzoeker onontvankelijk verklaard.

Op 25 april 2016 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten binnen de dertig dagen (bijlage 13).

Op 25 april 2016 wordt ten opzichte van verzoeker een inreisverbod genomen voor een duur van acht jaar (bijlage 13sexies), ter kennis gebracht op 3 mei 2016.

Het beroep dat verzoeker instelt tegen de beslissing van 20 april 2016 waarbij de aanvraag van 29 november 2006 op grond van artikel 9, derde lid van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard en tegen de beslissingen van 25 april 2016 houdende bevel om het grondgebied te verlaten en houdende een inreisverbod, wordt van de rol geschrapt bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 175 808 van 5 oktober 2016.

Op 26 juli 2016 wordt verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf.

Op 26 juli 2016 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Op 27 juli 2016 wordt verzoeker gehoord.

Op 29 augustus 2016 wordt verzoeker gerepatrieerd naar Albanië.

Op 17 oktober 2016 bevindt verzoeker zich terug in België en dient met zijn partner een aanvraag in tot wettelijke samenwoning. Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker sinds 15 februari 2016 samenwoonde met zijn Duitse partner.

Op 12 december 2016 wordt het indienen van een verklaring wettelijke samenwoning geweigerd door de ambtenaar van de burgerlijke stand van Evergem.

Op 27 december 2016 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Op 28 december 2016 wordt verzoeker gehoord.

Op 28 december 2016 wordt aan het bestuur meegedeeld dat verzoekers partner zwanger is.

Op 28 december 2016 vraagt de advocaat van verzoeker op grond van artikel 74/12, § 1 van de vreemdelingenwet om humanitaire redenen de opheffing of de opschorting van het inreisverbod en verzoekt hij tevens om de onmiddellijke vrijlating van verzoeker.

Op 10 januari 2017 deelt de verwerende partij aan de advocaat van verzoeker mee dat het inreisverbod niet wordt opgeheven of geschorst en dat niet kan worden ingegaan op de vraag tot onmiddellijke in vrijheid stelling. Dit is de bestreden beslissing:

*“Gelet op uw schrijven dd. 28 december 2016, kan ik u het volgende meedelen:
Het inreisverbod van de heer G. E. dd. 25.04.2016 wordt noch opgeheven, noch geschorst.*

Bijgevolg dient uw cliënt verder in het gesloten centrum te verblijven.

Motivering van de weigering tot schorsing of opheffing:

"Betrokkene kwam in de loop van zijn verblijf in België verschillende malen in contact met politie en gerecht. In 2006 werd betrokkene door de politie van Gent gearresteerd voor feiten van diefstal. In 2009 werd hij opnieuw door de politie van Gent gearresteerd voor feiten van verboden wapendracht. Betrokkene werd op 03.05.2010 door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden (5 jaar uitstel) voor inbreuken op de wet van verdovende middelen. Ter hoofde van betrokkene werd door de PZ Gent (PV GE.20.LA.051803/2015 opgesteld voor oplichting. Op 01.06.2016 kreeg betrokkene van de politie Gent een geldboete en een rijverbod van 8 dagen.

Betrokkene is een bedreiging voor de openbare orde.

Betrokkenes relatie met M. C. G. van Duitse nationaliteit, waarmee betrokkene van plan is samen te wonen (of te huwen) en die zwanger zou zijn van betrokkene, geeft betrokkene geen automatisch recht op verblijf. Betrokkene staat immers onder een inreisverbod van 8 jaar, geldig tot 2024. Het recht op een familiaal leven is niet absoluut. Wat betreft een vermeende schending van artikel 8 EVRM kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. Bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat de partner van betrokkene hem niet kan vervoegen in het land van oorsprong. Niets belet betrokkene te huwen of samen te wonen in het buitenland. Het feit dat de partner van betrokkene in België verblijft, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 EVRM aangezien betrokkene inbreuken gepleegd heeft die de openbare orde van het land schaden.

Gelet op het voorgaande kan niet ingegaan worden op uw vraag om onmiddellijke invrijheidstelling van uw cliënt"

Een voorziene repatriëring op 11 januari 2017 gaat niet door wegens weigering van verzoeker.

Een voorziene repatriëring op 30 januari 2017 wordt geannuleerd.

Op 30 maart 2017 treedt verzoeker in België in het huwelijk met zijn partner van Duitse nationaliteit.

2. Over de ontvankelijkheid

Bij schrijven van 20 april 2017 deelt de raadsman van verzoeker mee dat de verwerende partij heeft meegedeeld dat het inreisverbod werd ingetrokken.

Ter zitting van 26 april 2017 bevestigt de verwerende partij dit gegeven.

Het wordt niet betwist dat het inreisverbod van 25 april 2016 werd ingetrokken. Huidige bestreden beslissing betreft een weigering tot opheffing of opschorting van dit inreisverbod. Nu dit inreisverbod werd ingetrokken, heeft huidige bestreden beslissing betrekking op een beslissing die niet meer bestaat in het rechtsverkeer. Bijgevolg heeft huidig beroep geen voorwerp meer. Het beroep wordt om die reden verworpen.

3. Kosten

Waar de raadsman van verzoeker vraagt dat de kosten ten laste gelegd zouden worden van de verwerende partij, wordt erop gewezen dat aan verzoeker het voordeel van de pro deo werd toegekend overeenkomstig artikel 9/1, 4° van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Daar niet voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden overeenkomstig artikel 38/68-1 van de vreemdelingenwet tot het verschuldigd zijn van het rolrecht, met name "de verzoekende partij geniet niet van het voordeel van de pro deo", zijn er bijgevolg geen kosten en dient de Raad zich erover zodoende niet uit te spreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET